

Is Ammodo een respectabel fonds?

Door: Redactie DDB

02-10-2014

Nieuws

In mei besteedde *Filanthropium Journaal* aandacht aan het vermogensfonds 'Ammodo' en het onderzoek naar dit fonds door journalist Eric Smit in 'Follow The Money'. Smit geeft [een kritische analyse](#) van het grote, maar relatief onbekende cultuur- en wetenschapsfonds Ammodo. Achter Ammodo zit de stichting Optas, dat volgens Smit over een bronvermogen van ruim een miljard euro beschikt. Dat is afkomstig van de verkoop van het havenpensioenfonds aan verzekeraar Aegon. De oud-voorzitter van zowel Optas als Ammodo, wijlen Pierre Vinken, is volgens Smit de kwade genius achter een dubieuze constructie: 'Een piepkleine bestuurlijke elite wikt en beschikt over een miljard euro met een controversiële herkomst.' Stichting Optas wilde desgevraagd niet inhoudelijk reageren op het artikel van Smit en ook niet op [het hoofdredactionele commentaar](#).

Onderstaande ingezonden brief van Paul de Haan haakt aan op de discussie over de activiteiten van dit vermogensfonds.

AMMODO : EEN RESPECTABEL FONDS?

Met stijgende verbazing las ik de stijgende verbazing van Karin van Gilst, directeur van het Stedelijk Museum in Amsterdam over het stukje van Suki de Boer (respectievelijk Trouw 17 sep en 20 sep jl). Mijn verbijstering betreft dan niet de expositie van Dumas maar de rol van geldschietster Ammodo daarin. Heeft van Gilst nu echt niet in de gaten dat legaliteit en legitimiteit twee verschillende dingen zijn? Met andere woorden: als iets technisch-juridisch kan, is het niet meteen ook moreel juist. Suki de Boer heeft volledig gelijk als zij de morele kant van Stichting Ammodo dubieus acht. Van Gilst is wel erg naïef als zij meent dat de zaak tussen Optas en de havenarbeiders in de minne is geschikt en dat 90% van de havenarbeiders min of meer blij was met het bereikte resultaat. Er was simpelweg juridisch geen enkel alternatief meer voor de werknemers. Het was: slikken of stikken.

Hoe ging het ook alweer?

*De stichting Optas wordt eind '90 opgericht om de havenpensioenregeling uit te voeren. Om te voorkomen dat werkgevers en vakbonden grepen uit de vette pensioenkas doen om "leuke dingen mee te doen", is het pensioen ondergebracht in de geheel zelfstandige stichting Optas. Oud- topman van Reed Elsevier, wijlen Pierre Vinken, wordt voorzitter. In 2007 draagt Optas haar pensioenbedrijf over aan Aegon. In wezen koopt Aegon een pot met geld minus de pensioenverplichting aan de werknemers. Optas houdt per saldo 1,5 miljard Euro over en gaat daar "leuke dingen mee doen" maar en dat is essentieel, Optas gebruikt het niet voor het pensioen van de havenwerknemers. Het is pijnlijk dat werkgevers en bonden dit kennelijk niet hadden voorzien en niet konden voorkomen. Dat Optas na veel straatvechten, trekken en duwen uiteindelijk schikt en 500 mio Euro geeft voor verbetering van de pensioenen is een schrale troost. De hele pot hoort bij de havenwerknemers. Hier zijn werkgevers en werknemers het roerend over eens. Karin van Gilst kan het nog eens rustig nalezen in Gijs Herderschee's **De geldpomp**, met als veelzeggende ondertitel: Hoe Nederland de miljarden verdeelt (en er af en toe wat weglekt). Vinken cs hebben een handig spelletje gespeeld maar de totstandkoming van het kunstfonds Ammodo stinkt. Ik begrijp dat Van Gilst geld wil aannemen van dat fonds en ik kan en wil haar dat niet verbieden maar zij moet niet onnozel gaan doen. Ammodo is op niet-respectabele wijze aan haar geld gekomen. Tot slot moet mij van het hart dat uit de gepubliceerde stukken blijkt dat Ammodo zo'n 10/20 miljoen Euro aan cultuur en wetenschap spendeert. Dat is tussen de 1 en 2% van 1 miljard. Wat doen Ammodo toch met al dat andere geld? We weten dat een deel is besteed aan een Nijenrode - hoogleraarschap voor de biograaf (liever hagiograaf) van Pierre Vinken, de heer Paul Frentrop. Maar dan blijft er nog een heleboel te verdelen over. Dat gaat zeker niet naar het Stedelijk, mevrouw van Gilst!*

Paul M de Haan
Adviseur
Rotterdam